

Водитељ: Драги пријатељи, добродошли на промоцију књиге „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“ аутора др Војислава Шешеља, коју организује Општински одбор Српске радикалне странке Чајетина, у чије име се захваљујем што сте вечерас са нама. „Чашу меда још нико не попи, док је чашом жучи не загорчи. Чаша меда иште чашу жучи, мијешане најлакше се пију“. Стихови великог песника Његоша у потпуности осликавају трновит и тежак пут Војислава Шешеља у Хаг, који је за нас подземни мрачни свет потонулих душа, где доктор Шешељ одлази добровољно да брани истину и право сваког народа, па и нашег, да буде свој на своме. Први ће нам се обратити народни посланик Златан Јовановић, председник Окружног одбора Српске радикалне странке.

Златан Јовановић: Браћо и сестре, даме и господо, најпре да вас поздравим испред окружног одбора Српске радикалне странке Ужичког округа. Хвала вам што сте дошли вечерас на ову промоцију. Ми ћемо покушати вечерас да вам представимо књигу проф. др Војислава Шешеља „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“. Последњих неколико месеци, активисти Српске радикалне странке и други угледни интелектуалци Србије, обилазе општине и градове Србије и представљају грађанима Србије ову књигу. Ово је једна у низу књига др Шешеља коју је написао управо у Хашком трибуналу, књига која треба да нам покаже како се треба односити према Хашком трибуналу и према хашкој правди, и како се треба борити за слободу свог народа. Ова књига ће, вероватно, послужити као сведочанство и документ неким будућим историчарима који ће моћи, на основу ње, да напишу историју српског народа на крају 20. века, а надам се у једном лепшем и објективнијем светлу.

Књига је, иначе, много више од самог сведочења. Сви они који су гледали сведочење, преко телевизије, као да су прочитали највећи део ове књиге. Али, књига која садржи око 1000 страна текста, поред сведочења, садржи и још три целине. У овој књизи су дате и све три оптужнице против Слободана Милошевића – косовска, хрватска и босанскохерцеговачка. У књизи су, поред тога, дати и коментари, најпре коментари оних, ја бих рекао квази-интелектуалаца, који су пореклом Срби, а који данас раде све против српског народа и српске државе. На крају је поглавље са коментарима оних правих, патриотски настројених српских интелектуалаца. Без обзира како су настројени, и једни и други признају Шешељу оно што ми углавном знамо, да је патриота, да је родољуб, да је човек који изнад свега воли и цени свој народ и своју државу. Да је човек који је у Хагу, својим сведочењем, поред Слободана Милошевића, бранио српску државу и српски народ. Војислав Шешељ је својим сведочењем показао свима нама како се треба борити за свој народ, али је показао и оним Србима, који су у Хагу, који су тамо заточени и који чекају своје суђење, како се треба односити према том политичком суду. Данас је свима у свету јасно да је Хашки трибунал управо политички суд, суд који има за циљ да осуди српски народ и српску државу за све оно што се дешавало на овим нашим просторима у протеклих петнаестак година. Суд који не познаје право и правду, суд у коме су судије и тужиоци, али далеко испод стручног нивоа оних којима суде. Др Војислав Шешељ је показао и, заједно са Слободаном Милошевићем, доказао своју стручну, научну и политичку супериорност у односу на тужиоце и судије хашког трибунала.

Др Војислав Шешељ је, пре више од три године, отишао из Србије добровољно у Хаг, али је оптужница против њега писана овде у Србији. Писали су је тадашњи челници режима. Писали су је са циљем да Војислава Шешеља, на било који начин, склоне из Србије, да им не смета у Србији. На њихову жалост, на нашу срећу и радост, Војислав Шешељ је присутан у Србији. Присутан је данас можда више него раније док је био овде. Присутан је кроз своје књиге, присутан је преко нас који те књиге промовишемо и преносимо њихов садржај народу. Присутан је кроз све већи број чланова и симпатизера Српске радикалне странке која данас, углавном захваљујући њему и његовом односу према Хагу, његовом ставу, непоколебљивом и пркосном у Хагу, ужива поверење преко 40 посто грађана Србије. Ми, ако Бог да, и уз помоћ народа, очекујемо да тај проценат до избора буде још 10 посто. И управо због тога вас позивам да нам се придружите у нашој борби да се овај режим који данас влада Србијом, један нови ДОС, или ДОС у неком скраћеном издању, што пре отера са власти. То је интерес свих грађана Србије и то је интерес државе Србије. Ми данас имамо на челу Србије људе којима је Србија на последњем месту. Имамо људе који данас усвајају законе о амнестији, којим амнестирају од одговорности оне који су бежали од војног позива, оне који нису хтели да се одазову на позив државе да је бране. Са друге стране, исто то државно руководство данас хапси, јури по Србији и по другим српским земљама и испоручује оне српске хероје и српске јунаке који су се борили за свој народ и који су се борили за своју државу. Управо то је наш мотив да томе станемо на пут, да се изборимо да Србија што пре добије власт какву заслужује. А Србија то заслужује, јер Србија има лепу и светлу историју, заслужује власт поштених, одговорних и надасве патриотских грађана. Србија заслужује власт која ће имати снаге и умећа да је изведе из кризе у

којој се данас налази. Још једном вам се захваљујем и позивам вас да нам се придружите у овој нашој борби, да бисмо, ако Бог да, на превременим изборима што пре Србију пресвукли у плаве радикалске боје. Хвала.

Водитељ: Народ кроз стихове великог песника Добрице Ерића збори: „Кажу да сам дивљак и да нисам у праву што браним своју кућу, свој крст, и крсну славу. А они мени, у мојој рођеној земљи, ударају међе, прекрајају тапије и печате црвеним воском, прозоре, врата, капије“. Позивам магистра Рељу Бисића, члана Општинског одбора Српске радикалне странке Чајетина да нам се обрати.

Реља Бисић: Поштовани гости, симпатизери Српске радикалне странке и радикали, помоз Бог. Пред нама је књига др Војислава Шешеља „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“. Ово је један правни документ, један историјски уџбеник, једно политичко дело. Књига, једноставно, представља једну ризницу знања, поткрепљену са пуно аргумената и прецизно тачних података. Наслов ове књиге у потпуности одговара њеном садржају. Процесни закон каже да сведок може бити само оно лице које може нешто да опази, опажено запамти и касније то верно репродукује. Др Војислав Шешељ, као сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу, или сведок оптужбе, како су га ословљавали тужилац Најс и председавајући Робинсон, управо је човек који има изузетну моћ опажања, памћења, повезивања последица са узроцима, човек који поседује огромну количину знања из права, историје и политике. Он је једна свестрана личност која је, својим добровољним одласком у Хаг, показала и доказала своју храброст и одлучност да истраје у својим идејама правде и истине, па макар и он сам постао жртва. У Хагу је тешко доказати да правда и истина постоје, имајући у виду чињеницу да је Хашки трибунал творевина САД и, како кажу, расцеп љубави према истини помрачен духом трговине.

Слободан Милошевић није могао изабрати бољег сведока одбране него што је то Војислав Шешељ. Господин Шешељ је велики ум, лидер највеће парламентарне странке, особа која не преза од Хашког трибунала, а све у циљу истине и правде. Шешељ је у Хашком процесу против Милошевића, својим гордим и оправдано дрским понашањем према Трибуналу, показао и доказао да Хашки трибунал није и никада неће бити веродостојан суд, те да је то једна обична фарса, један циркус од суда, да је у функцији НАТО пропагандног политичког апарата окупације Балкана и српског народа, као најнепокорнијег чиниоца на овом веома важном геополитичком простору. Наравно, то не признаје само онај ко не мисли својом главом, или је плаћен да не види укидање Републике Српске, отимање Косова и Метохије, одвајање Црне Горе, разарања српске привреде, војске, урушавање угледа свих државних институција, да би лакше могли да успоставе империјалне воље западних дипломата. Иако Шешељ и, сада покојни, Слободан Милошевић припадају различитим политичким и идеолошким партијама, у Хагу су показали да они стоје изван и изнад Хашког трибунала и да су тамо бранили не себе и своје личне интересе, нити интересе својих политичких партија, већ су бранили српски народ и српску државу. А сусрет су почели са поздравом који ће бити запамћен и остати у историји. „Добро јутро господине Шешељ, добро јутро господине Милошевић“.

Током сведочења, Војислав Шешељ је показао да има савршено памћење, које је посебно дошло до изражаја код унакрсних испитивања и да је у својим националним и политичким ставовима достојанствен, да се не повија према тренутним приликама. Настојао је да што конкретније одговори, са доста аргумената и података, а све у сврху расветљавања истине о злоделима западних сила на овим нашим просторима. Наравно, тужилац Најс и председавајући Робинсон, често су га опомињали да су његови одговори преопширни, уопштени, па чак и да држи предавања, као и то да им не одговара висина и боја његовог гласа. Једноставно, тражили су од њега да буде оно што није, одани слуга Хашког трибунала у борби против српског народа. Међутим, он им је рекао да његови одговори могу да буду јасни и конкретни само ако су потпуни. Покојни Слободан Милошевић се обрушио на Хашки трибунал, удруживши се са својим сведоком, рекавши да је неумесно тражити од човека, који тако јасно и гласно говори од када зна за себе, да сада шапуће и ћути.

Као што рекох на почетку свог излагања, ова књига има вишеструки значај, што је њена вредност, и управо због тога је њеној анализи могуће приступити како са правног, тако и са политичког, историјског, социолошког па и психолошког становишта. Ја ћу је посматрати са актуелног историјског аспекта. Господин Шешељ је у првим данима свог сведочења, поводом косовске оптужнице која терети Слободана Милошевића, изложио генезу рата на простору бивше Југославије, као и праве узроке мог распада. Осветлио је, у том процесу, улогу САД и Европске заједнице, идентификовао главне носиоце разбијања југословенске државе, или разбијања српског етничког и државног простора. Истакао је да су покретачи грађанског рата, од 91-95, били западни покровитељи хрватских, албанских и муслиманских

сепаратиста. Тада је распад југословенске државе текао у фазама, почев од Словеније, Хрватске, преко Босне и Херцеговине, па до Косова. Зар ово не потврђује убиство војника, српских синова, који су часно бранили границе у Словенији. Оно што је веома битно, и што представља ноторне чињенице, то је да је питање етнички чисто Косово једна од тачака косовске оптужнице против Милошевића. Др Војислав Шешељ је то објаснио, полазећи од узрока ка последицама. Рекао је да су Срби народ који је увек чинио уступке Албанцима, као и српска држава, дајући им много привилегија, почев од неплаћања државних дажбина, пореза па до оснивања сопствених факултета, а све у циљу мирног и заједничког суживота. Међутим, Албанци, потпомогнути и охрабрени од стране Американаца, су били ти који су тежили да Косово очисте од Срба, као што су то урадили Хрвати Хрватској, муслимани Босни и Херцеговини. Али, Косово је, како рече професор Ратко Марковић, такође један од Милошевићевих сведока, историјски створено тако да никада неће моћи да буде етнички чисто и да било ко то покуша неће му успети, а да су Албанци управо ти који неће суживот са другим етничким заједницама, па ни са Србима.

Господин Шешељ је, више пута, указао на учешће Американаца и других западних сила у настојању да завладају Балканом, зарад својих вишеструких интереса, а српски народ су узели као главног и дежурног кривца. Као своју испоставу, имали су и имају разне међународне невладине „хуманитарне“ организације, које, наводно, обављају хуману делатност, али хуманост остаје само у њиховом називу а они се у ствари баве сасвим другим пословима. Зашто смо увек и свима били трн у оку, а кроз историју се зна да Срби никада нису никога угрожавали, нити претендовали на туђу територију, увек су бранили своје огњиште и свој голи живот. Зато, срам их било. Дабогда немали оно што данас имају. Али, Бог то види и почели су и Запад и Америка полако да труну, и споља и изнутра. Било шта још да кажем, сувишно је. Треба оставити простор и другима који ће вечерас узети реч, али имам моралну и људску обавезу да мојим драгим земљацима, радницима, омладини, пензионерима и земљорадницима поручим: на првим изборима, гласајте за Српску радикалну странку, без обзира на политичко опредељење, како не бисте створили градску сиротињу и остављали пуста села. То је рађено намерно 50 година. Враћајте се млади људи на своја огњишта, ту вам је место. Вратите душу селу, а себи дух. То ће вам радикали гарантовано омогућити, подржати и активно учествовати, а радикали знају шта хоће. Стога вам, поштовани гости и посетиоци, препоручујем да када будете имали ову књигу у својим рукама, која има 1000 страница, на којима је др Војислав Шешељ јасно, прецизно и разумљиво, онако како говоре сви радикали, изнео истину и само истину о нашој прошлости, садашњости па и будућности, да је лагано читате, јер ће ова књига бити уџбеник на Правном, а богоми и на другим факултетима. Хвала вам што сте ме саслушали.

Водитељ: „Трпају на моје плећа, сво белосветско смеће и чекају да паднем, да посрнем, или бар да се згрбим, али ја стојим као крст, као Христово распеће и поносим се што сам Србин“, каже Добрица, а мени ови стихови говоре са страница књиге коју вечерас представљамо. Позивам Милана Стевовића, народног посланика и председника општине Пожега да узме реч.

Милан Стевовић: Даме и господа, пријатељи писане речи, желим да вам се укратко обратим са неколико мојих запажања у односу на ову књигу. У рукама имам књигу која, са кривично-правног аспекта или кривично-процесног аспекта носи наслов „Сведок одбране Слободана Милошевића у хашком процесу“. Али, ова књига, истовремено, има и један животни назив, животни наслов и животно име, а то је истина. Све што је казано у овој књизи, др Војислав Шешељ је предсказао и говорио још док је био овде. Међутим, некоме вреди говорити, некоме не вреди говорити а некоме, иако кажеш, он то не чује.

Ова књига је специфична и треба је прочитати са великом пажњом, треба се враћати три, четири пута, јер што се више чита више се сазна. Она је, у ствари, забележена жива реч проф. др Војислава Шешеља пред Хашким трибуналом. Он је, са процесног аспекта, сведок и само наизглед има велика права, а то је да сведочи о неким догађајима које је видео, чуо, опазио и запамтио, али, у исто време, он је специфичан сведок, он је оптужени сведок, а то је најтеже у кривичном праву, у кривичном – процесном праву, јер треба добро извагати шта ће се рећи, а да се не науди ономе о коме се говори и коме се сведочи, и да се при том не повреди истина, да се не свали кривицу на неког другог и да човек сам себе не оптужи. Проф. др Војислав Шешељ је имао изузетну концентрацију кад је све ово успео, овако бриљантно и савршено да сажме пред Хашким трибуналом. Многи душебрижници му оспоравају начин опхођења пред Хашким трибуналом, али, морам вам рећи, иза шеснаест тешких брава и окован ланцима, човек и не може другачије да се понаша осим гордо, пркосно, а то значи српски и опсовати. То није грех, јер и они који су са друге стране такође псују и то Србе. Морам да кажем да хашким истражитељима, тужитељима и судијама многе ствари у овој Србији нису биле јасне, поготово им није била јасна филозофија Србина против Србина и није им била јасна филозофија Србина према Србији. Често су питали, зашто професор

др Војислав Шешељ тако говори и тако брани ставове Слободана Милошевића пред Хашким трибуналом, а био је његов политички противник у Србији, и када он каже – ја сам узвратио само истом мером којом је он ишао на мене, они то не разумеју. Када се тужилац Најс усудио да крене на доктора Војислава Шешеља, и да га назове свакаквим именима, и да му каже да не говори истину, да не кажем оно друго, одмах му је било узвращено истом мером, да је Најс лажов да Најс не зна ове ствари и да Најс треба да узме књиге и да из књига учи. А богами, имао је и од кога да научи. Апсолвирати у једном сведочењу, у једној речи, целокупну српску историју, једну српску идеју, српску генезу, нашу државност и нашу борбу за културно, историјско, духовно и филозофско уједињење, била је поента целе ове брилијантне приче на коју се усудио професор доктор Војислав Шешељ. Он је остварио многе циљеве. Између осталог, показао је и како је дошло до сукоба на простору бивше Југославије, ко је те сукобе започео, чије су то идеје и ко се на просторима бивше Југославије бранио. Он је показао ко је жртва, јер управо Хашки трибунал жели да од жртве направи злочинца.

Хашком трибуналу ће се судити у будућности. Судиће му многи правници, многе умне главе, многи филозофи и ма колико се ми сада упињали да убеђујемо домицилне мале душе, да је све ово фарса, и да је ово једна тешка неправда према српском народу, не може им то бити јасно, јер су занесени, јер су слепи код очију и глуви код ушију. Али, историја ће им, и њихови млађи, рећи да нису били у праву и осудиће их због овога што тренутно чине. Поента ове књиге је у томе да се покаже да је наша земља окупирана, да ми имамо татора, да ми имамо онога ко жели наше богатство, ко жели нашу територију, ко жели да се иживљава над нашим душама и над нашом слободом. Једноставно, ми немамо слободу. Ако на то указује ова књига, онда је ова књига заиста добродошла сваком Србину, сваком грађанину Србије, сваком грађанину Црне Горе, сваком грађанину Републике Српске, сваком грађанину од Книна до Ђевђелије. То је онај простор који се зове Велика Србија. То није идеја државног руководства које је било на власти до 2000, и после 2000, године, то је идеја Српске радикалне странке и то је основни циљ и пут ка коме српски радикали иду, а предводи их први међу нама, проф. др Војислав Шешељ, хашки сужањ, притвореник хашке проклете авлије, а и од Србије праве проклету авлију. Да се то не би догодило, треба једни другима да улијемо храброст и да кажемо: морамо се држати, морамо истрајати и морамо пренети на будуће генерације да се и они боре за слободу коју ми данас немамо.

Много је слободнији доктор професор Војислав Шешељ од неких који су у Србији, а ево и због чега њему је Велика Србија у срцу, а њима не знам шта је у срцу. Из тих разлога, замолио бих вас да ову књигу са пажњом прочитате, јер невин се суда никада не плаши, али суд се невиних увек плаши, јер ако суд осуди невиног, онда је осуђен на пропаст. Управо се то дешава са овом хашком папазјанијом, а ја не могу да је назовем чак ни правном папазјанијом. Хвала.

Водитељ: Мудрост уклесана у нашу народну пословицу каже. „Правда може бити гажена, али само привремено“, док друга даје одговор зашто је правда гажена тако што каже: Где новац звечи, ту правда јечи, а у нашем светосавском духу прва мисао је Боже правде“. Сада ће нам се обратити Драган Жигић, посланик Скупштине Државне заједнице Србија и Црне Гора

Драган Жигић: Даме и господо, пре него што се осврнем на саму књигу, хтео бих у име градског одбора Српске радикалне странке у Крагујевцу, да вас све поздравим и да вам пренесем поздраве из срца Шумадије. Ми вечерас промовишемо једну од књига у низу које је др проф. Војислав Шешељ написао у Хагу, тачније за ово време проведено у Хагу, а то је три и по године. Ово је 14. књига коју је он тамо написао. Сведочење проф. др Војислава Шешеља на суђењу Слободану Милошевићу пред Хашким трибуналом представља најавтентичније сведочење о догађајима који су се одиграли у претходном периоду на просторима бивше Југославије. Светски моћници желели су, пред домаћим и светским јавним мњењем, да затру чињенице и околности које су карактерисале то време не би ли омогућили Тужилаштву да пише нову историју по њиховом сценарију. Војислав Шешељ је потврдио светском јавном мњењу да тај покушај није ништа више од обичног фалсификата историје. Председник Српске радикалне странке схватио је улогу сведока пред Хашким трибуналом као историјски чин у коме се истина бори против лажи и фалсификата. Верујући у тежину истине и исправност борбе српског народа за очување националног интереса, својим сведочењем је запечатао историју коју нико неће моћи да преправља и модификује према сопственом интересу. Проф. др Војислав Шешељ успео је, својим сведочењем, не само да сруши кључне стубове оптужнице против Слободана Милошевића већ и да побије оптужбе на рачун Србије и српског народа. Не дозвољавајући да се концепт Велике Србије припише било коме осим Српској радикалној странци, истовремено разбијајући у парампарчад тезу о удруженом злочиначком подухвату, доктор Шешељ је озбиљно оспорио тезу на којој се темељи оптужница против Слободана Милошевића.

После сведочења доктора Војислава Шешеља као сведока одбране у процесу против Слободана Милошевића, постало је јасно да је хашки суд у великом проблему.

Тужилаштво ове творевине, судије и експерти, који су ангажовани од стране такозване међународне заједнице, не знају тачно за шта оптужују српску политичку и војну елиту у вези са догађајима на простору бивше СФРЈ. Наводно, они су криви за некакав удружени злочиначки подухват. Да се ради о плиткоумној теорији завере видело се током сведочења доктора Војислава Шешеља. Тужилаштво није могло да одговори на најпростије питање, када је почео тај наводни удружени злочиначки подухват. Уз помоћ врхунског образовања, логике и хумора, доктор Шешељ је указао на чињеницу да је Тужилаштво навело најмање два различита датума као почетак удруженог злочиначког подухвата. У књигама доктора Војислава Шешеља, које су изашле током 2003-2005. године, такође постоји обиље доказа да хашке судије, тужиоци и експерти не знају када је почео удружени злочиначки подухват. Навешћу само неке примере који говоре о непрофесионалности, корумпираности и незнању правника и експерта Хашког трибунала. Њихово антисрпско усмерење је познато, ипак запањује количина незнања примитивизма и нагађања које користе када праве конструкцију такозваног удруженог злочиначког подухвата. Такву теорију завере свет још није видео. Она је мешавина историјских правних и политичких ставова који немају везе са здравим разумом и иоле озбиљним правним поступком.

Правници Хашког трибунала, који инсистирају на овој конструкцији, примери су негативне селекције. Извори за удружени злочиначки подухват су комбинација политичких изјава, судске праксе, недемократских и корумпираних држава и процеса. Када је Војислав Шешељ отпутовао у Хаг, мало ко је веровао да се хашка неман може победити и да то може да учини појединац. Међутим, већ од свог првог појављивања у трибуналу Војислав Шешељ је ставио до знања да му је намера да победи ту политичку институцију. Његово историјско сведочење је самлело бесмислену оптужницу против Слободана Милошевића, али и тужиоца Џефрија Најса. Идеју о Великој Србији представио је искључиво као идеју Српске радикалне странке, јер да нема те идеје не би ни било Српске радикалне странке. Судије и тужиоци су умислили да све знају о Војиславу Шешељу. Међутим, када је кренуо да им се супротставља истином, када им је разоткрио фалсификате и када је показао колико они ништа не знају, схватили су да су се ухватили у коштац са интелектуалном громадом.

Војислав Шешељ не бежи ни од једног свог политичког става. Не бежи ни од једне изговорене речи. Веома је важно то што је Војислав Шешељ идеју Велике Србије потпуно преузео на себе. Тиме је практично срушио оптужницу против Слободана Милошевића. Тај гест је више него државнички, јер је општепознато да су осудом Слободана Милошевића хтели да осуде целокупни српски народ. Својим сведочењем, наш председник је најавио и каква ће бити његова одбрана. Он није отишао тамо да буде у дефанзиви, већ да укаже на све креаторе злочиначке политике према српском народу. Његова одбрана биће заправо изношење неспорних чињеница, што ће многима загорчати живот. Вероватно је и то разлог зашто му суђење још увек не почиње, нити има наговештаја када ће се то десити. Морамо се сложити са чињеницом да је Војислав Шешељ победио трибунал и пре него што му је суђење почело. Сви знамо да је он тамо отишао да победи, али нико од нас није веровао да ће му то успети и пре почетка суђења. Њему, као човеку посебног кова, и то је успело. Он је кроз своје сведочење у трибуналу показао да је хашким процесима место у историји, али у историји која ће те процесе сврстати у инквизицију. Сви ти процеси не памте се по судијама и тужиоцима, већ по великанима који су у тим процесима били окривљени. Војислав Шешељ је несумњиво прави великан, човек са богатим затворским искуством још из дисидентских дана. Са тим искуством они ће морати да се суоче, а он ће њих, баш кроз то искуство, и убити, убиће их својим књигама које су прилог за историју бешчашћа коју трибунал спроводи. Зато је важно прочитати ову књигу коју овде промовишемо, јер је она историјски документ огромних размера. Хвала вам.

Петар Јојић: Добро вече, земљаци. Драго ми је што сам имао прилику вечерас да дођем на промоцију ове књиге у мој крај. Сјајна одбрана Слободана Милошевића, и још сјајније сведочење сведока одбране Слободана Милошевића, проф. др Војислав Шешељ, пружило је необориве чињенице о времену у којем смо живели, и о времену у којем живимо. Улога проф. др Војислава Шешеља, као сведока одбране по оптужници злочиначког Хашког трибунала и злочиначког тужиоца Карле дел Понте, у сваком случају улази у једну новију историју. Те чињенице, ти докази, објашњавање са политичко-правног аспекта, довели су у тежак положај тај срами злочиначки Хашки трибунал, којег нису основале Уједињене нације, већ Савет безбедности као извршни орган, а извршни орган нема право да формира такве институције. Хашки трибунал је искомпромитована институција, којој се не може веровати. Сведочење проф. др Војислава Шешеља натерало је Хашки трибунал да умори Слободана Милошевића. Није Слободан

Милошевић умро природном смрћу, уморили су га непријатељи када је проф. др Војислав Шешељ пружио довољно доказа да је то једна формална, срамна, полуписмена оптужница писана у Београду, од стране досовог режима, од стране Зорана Ђинђића, Свилановића, Ненада Чанка, Небојше Човића и других досовских велеиздајника ове државе.

Србија је имала срећу да се појави један Србин у лику Војислава Шешеља, да се супротстави правно-политички најмоћнијој сили на свету. Како спољним непријатељима, тако и домаћим плаћеницима и домаћим издајницима. Војислав Шешељ је кроз историјске чињенице, патње, ратове и покликe српског народа против окупације три царевине, које су нападале Србију, образложио јасно, поуздано, тачно и истинито да су Србија и српски народ кроз историју увек били нападани, да је држава увек била угрожена, да српски народ никада није окупирао туђе територије и нападао друге народе. То је историја, то су чињенице, то је истина која је записана и остаје на покољењима да на томе уче историју српског народа и српске државе. Војислав Шешељ је доказао да је НАТО од свог оснивања, а поготову уназад тридесет година, био протагониста разбијања бивше СФР Југославије. Припремали су се систематски. Немачка је била главни протагониста, јер је два последња рата изгубила од српских јунака и поносне српске државе. Немци су искористили апетите и намере Америке, Енглеске, Холандије, Белгије, Италије да се освете српском народу. Војислав Шешељ је водио битку као студент, водио је битку као политичар када се укључио у политику активно, борећи се да докаже да је српски народ поносан народ и да је опстанак српске државе и српског народа био доведен у питање. Јосип Броз, издајник и битанга, покушао је Србију и српски народ да уништи. Користим прилику да поставим питање, па што тај усташа није дигао устанак у Загорју, Загребу или у Марибору, Љубљани, што тај усташа дође у западну Србију да дигне устанак, он је проценио да су овде највећи борци и највећи јунаци, који су се доказали кроз многе ратове, и да су спремни на бункер да пођу без предумишљаја да би бранили своју територију. Он је злоупотребио и искористио српско издајничко руководство као своје оружје да му помогну да тадашњу Србију и Краљевину Југославију разбије и подели још 1943. године. Он је кројио гаће Србији и српском народу у Јајцу. Од тада, српски политичари који су више волели фотељу него своју мајку, служе оном издајнику и оном крвнику, па није било тешко да се закува крвави босански лонац и да се у том босанском крвавом лонцу скува крвава чорба.

Нико не спомиње и ово издајничко руководство у Србији, које не инсистира нити тражи да зликовци из Словеније одговарају пред Хашким трибуналом јер су у Словенији побили 140 српских младића који су се налазили на одслужењу редовног војног рока у Југословенској народној армији. Ти словеначки зликовци су први опалили злочиначки метак на Србе. После се разбијање бивше Југославије креће преко усташке Хрватске, да би усташка Хрватска заборавила 750000 побијених Срба у Јасеновцу и Хрватској, да би око 500000 Срба протерали са њихове земље, да би се касније рат и ратно жариште пренели на подручје Босне и Херцеговине. Војислав Шешељ је организовао добровољце, и то је неспорно, он то признаје, он то не крије, он није човек који шапуће, он је човек који гласно говори, он је човек који говори истину. Око 10000 добровољаца је ангажовала Српска радикална странка који су се борили и бранили Србе на тим просторима. Они који се сада такмиче ко ће пре ухватити српског јунака Ратка Младића, или српског јунака Радована Караџића, нека знају да ћемо им судити, а поготову онима који и јатаке хапсе, хапсићемо их вала, бежаће ко зечеви ил' да беже ил' да нас не чекају, јер зна се шта их чека, чека их робија. Ови велеиздајници, који седе у Београду, мисле да ће ту бити до краја. Не, то је била привремена мера. Војислав Шешељ је оставио Српску радикалну странку, неки су мислили и надали се да ће ова странка да се распадне. Али, она је постала далеко јача него што је и била.

Србија је окупирана, нико не може да оспори да је окупирана, војска нам је разбијена, полиција нам је такође разбијена, ми немамо оружане снаге да се сутра супротставимо ни неком ловачком друштву, 340 тенкова су продали по 200 евра. А када је полетео неки млазни авион са аеродрома ратног ваздухопловства? Шта хоће? Хоће да нас окупирају, да нам заузму територију, да користе наша природна богатства, да будемо њихове слуге и да нас све униште. Хоће да нам забране да носимо шајкачу, да носимо српске опанке, да нам забране да се чује српска труба, хоће да нам гасе ћирилицу. Е то српски радикали не дају, радикали Војислава Шешеља то не дају.

Погледајте шта је написано у оптужници против Војислава Шешеља. Удружени, кажу, злочиначки подухват, шта је то радио, да одговара за ратне злочине. За које? Као дугогодишњи правник не могу да приметим ниједну реченицу у тој срамној оптужници, која мени представља тоалет папир, јер нема доказа. Оптужује се за личну одговорност, не може лично да одговара јер није учинио ниједно кривично дело. Човек кривично одговара кад почини кривично дело, а у овом случају кривичног дела нема. Даље, командна одговорност, коме је он командовао, па више су командовале Наташа Кандић, Соња Бисерко и

остале, које су, још 1991. године, отварале тајне досијее наших официра и против наших политичара и предавале их Цији. Оне су, заједно са бившим режимом, писале оптужницу којом се оптужује јер је држао ватрене говоре. Оптужницу су писали да би га уклонили из Београда, да би они могли да буду на власти, да пљачкају државу, да сарађују са страним обавештајним службама, да им предају територије и да им служе.

Шта је Војислав Шешељ радио? Он се борио за остваривање основних људских права на најдемократскији начин. Зато он данас има подршку грађана Србије, милиони су сада иза Војислава Шешеља и Српске радикалне странке у Србији. На следећим изборима, радикали ће обрисати ову гамад која пљачка српски народ, ове битанге које мисле да ће да остану на власти дуго. Неће да остану на власти, то им ја поручујем, нема шансе. Долазе избори, морају доћи, народ мора отерати ове пљачкаше, који су опљачкали предузећа, продали рудно богатство, продали предузећа, али и земљу. А земља се не сме продавати. Продали су Мађари земљу па су се опекли. Данас су постали слуге Запада и физички радници. Такву политику Војислав Шешељ и Српска радикална странка не заговарају. Ми смо за политику пре свега демократског препорода у Србији, обезбеђивање права свим грађанима. Они говоре да су радикали фашисти а по чему ми можемо да будемо фашисти. Нису радикали фашисти, радикали су велике демократе, јер поштују све грађане у Србији. Ми у Српској радикалној страници имамо велики број чланова Мађара, Румуна, Словака и Рома. Имамо у Скупштини Републике Србије, Бугарина, Стефана Бранкова, који је рођен у Софији, а живи у Зајечару, имамо народног посланика, Србина муслиманске вероисповести, Спаху. У нашим редовима нема дискриминације, ми поштујемо права свих грађана Републике Србије. То је политика Војислава Шешеља и српских радикала. Он је само говорио шта ће бити ако се не поведе оштра борба против непријатеља, уколико се власт не буде одговорно понашала према својој држави. Међутим, ови немају памети ни данас, они не слушају никога, они мисле да ће вечно да владају, они мисле да ће овај народ лако моћи да експлоатишу, они мисле да ће лако моћи да се додворавају међународној заједници, гледајући личне интересе. А видели сте на телевизији и у другим средствима информисања, како се откривају разне афере.

Пљачка се држава, уништава се и отима све што је државно. Продали су, колико сам ја сазнао, Јелен До, Месићевој ћерки. Ко је дозволио овима из Словеније да купују наша предузећа. Словенац је купио алуминијумски комбинат Севојно, купују „Карнекс“, купују панчевачку „Азотару“, купују шта год стигну. Они узимају провизије, а грађани од тога немају никакве користи. За време санкција, било је проблема, али се радило. Данас не ради ништа. Профитери покуповаше фирме, истераше раднике на улице. Један профитер, неки Љубичић, дошао је пре неких 7-8 година и купио пет млекара у Србији у Панчеву, Крагујевцу, Нишу, Сомбору, Сенти, пет млекара и неке је одмах затворио. Значи купио панчевачку млеку и одмах на њу ставио хипотеку, затим отишао да купи нишку млеку и тако даље. Ове из Агенције за приватизацију треба одмах најурити, ући у агенцију и похапсити их.

Што се тиче Косова и Метохије, Српска радикална странка поручује јасно кад је Косово у питању, никада нећемо признати ни прихватити да неко отме Косово. Косово и Метохија је српска земља. Ове битанге са Запада, могу је привремено окупирати, као што јесу, заједно са Шиптарима. Али Шиптари морају да рачунају, да ће ови морати ускоро да дигу сидро одатле. И Американци, Немци, Енглези, Французи и остала мафија која тамо борави, која жари и пали Балканом. Ако ми то не доживимо, доживеће наши потомци, они ће Косово повратити ако га ми не повратимо. Никад Српска радикална странка, неће признати нити прихватити да је Косово туђа територија осим српска. Никада, па макар не било ниједног радикала, то је поручио Војислав Шешељ.

Војислав Шешељ је рекао, Слободану Милошевићу за време сведочења, у вези Велике Србије – Слободане ту идеју не можеш да ми крадеш то је моја идеја, то су биле српске земље а и биће. Можемо ми сада да будемо песимисти, ту је међународна заједница, треба да се плашимо. Чега да се плашимо? Срби морају тамо да се врате. Усташе више неће имати подршку коју су имали, нећемо имати у војсци и полицији издајнике као што смо имали. Али, проблем је министар одбране, он тражи да буде у њиховој страници. Он је највећа брука и срамота. Ишао је 10 пута у Хаг код Карле дел Понте. Шта је тражио код Карле дел Понте? Чиме се он бави? Продавао је информације, обавештавао како су се Срби понашали у току ових ратних збивања. Пружао им информације и податке о збивањима на терену, да би на тај начин отежао положај српскога народа.

Оптужницу против Војислава Шешеља мењају у више наврата, допуњавају је, али је допуњавају неистинитим чињеницама. А ево вам још једне чињенице да су је писали ови наши домаћи издајници. Да ли Карла дел Понте зна за Рибницу, да ли је чула за Доњу Јабланицу, да ли је чула за Јасеново и Кучане,

Бреково, Латвицу, да ли је чула за Сирогојно, да ли је чула за Мокру Гору, да ли је она тамо шетала, је ли она овде рођена, је ли она била трговачки путник, шта је она радила. У оптужници се наводи чак и улица и месна заједница, и засеок и село, иако у многим местима Војислав Шешељ никада није боравио. Они манипулишу и на тај начин да би га задржали јер се боје његовог повратка и снаге Српске радикалне странке.

Ја у вас у име општинског одбора Српске радикалне странке, Јужнобанатског округа, из српске Војводине, још једном поздрављам и хвала вам. Могли би да причамо до ујутру, али хвала вам, што сте ме саслушали и оволико колико сам вам времена одузео. Хвала вам.

Водитељ: „Куго људска да те Бог убије, али ти је мало по' свјета, те су својом злошћу отровала, већ си отров атске своје душе и на овај камен испљувала“. Позивам проф. др Милету Поскурицу, народног посланика да узме реч.

Миле Поскурица: Браћо и сестре, даме и господо, уважене патриоте, посебно истичем ово патриоте, јер кад једном изговорите ту реч, неким се крв леди у жилама. Живимо у Србији под окупацијом лишени многих права, и неизвесном будућношћу. Видите проф. др Војислав Шешељ, о чијој књизи говоримо, и Слободан Милошевић, неко су време били у сукобу и никада ни један ни други то нису крили. Говорили су један против другог, а опет су постали носиоци значајног дела савремене српске историје и постали, коначно, и пријатељи. Отишао је Слободан Милошевић јер није адекватно лечен што је такође убиство. Али, саучесници су и они који су га на Видовдан, најсветији српски празник послали у Хаг. Саучесници су и Чедомир Јовановић, и Коштуница, који је потписао да га неће изручити Хагу, већ да ће пред нашим судовима, ако буде потребно одговарати за оно што је учинио. И можда би му и нашли нешто, али оно за шта га оптужују, тешко да би се оптужница могла скројити. Амерички конгрес не крије да су дали 70 милиона долара за долазак ДОС-а 2000. године. Али, њихово мерило је сервилност, а поштовање самога себе је директно исказано кроз количину новца који се добије. Ми не желимо да делимо Србију, нека то раде Вук Драшковић, Чедомир Јовановић, нека то ради неко други, они су вешти у томе, они умеју да деле. Ми само говоримо о поновном буђењу успаване Србије, Србије којој је стало да се пробуди у истим границама, а не да сазна да је још нешто продато тајкунима. Много је тога било лоше у овом ДОС-овском периоду, а и у овом неодосизму који на неприхватљив начин спроводи Војислав Коштуница. Требало би неко коначно да му каже да се опамети и да види куд иде држава којој је он на челу. Он је човек који је успео да обмане Србију 2000, и да добије поверење да води државу.

Што се тиче саме књиге много тога је речено, тешко да бих ја могао нешто спектакуларно ново да вам кажем, али не треба заборавити да је Војислав Шешељ говорио отворено о свему. Говорио је и о томе да ако је и било српских злочина да починиоци нису били из југословенске армије и територијалне одбране, него некаквих паравојних група. Говорио је о усташким злочинима, говорио је о Туђману, који је заједно са повампирираним фашистима, као што су Гојко Сушак и други повео хорде које су кренуле у рат против Срба. Веома је јасно истакао, оно што је јако битно, да нигде нема папира о организованом, унапред срачунатом и планираном деловању нашег политичкога и војнога врха, да се етнички очисте територије. Наш војни врх је само одговорио на нападе оних који су претходно у два рата на другој страни, директни окупатори и сарадници окупатора. Бриљантно су то радили Слободан Милошевић и Војислав Шешељ, као да су се читавог живота знали. А каже генерал Делић, да нису ни два сата имали за припрему, а то значи да су мислили исто у критичним тренуцима по државу и када је државни интерес био у питању имали су отприлике иста мерила, исти начин размишљања и право је чудо како боље и ефикасније нису сарађивали раније, можда би спречили ову пошаст која нас је затекла 2000. године. Но десило се како се десило. Сада Слободану Милошевићу можемо да укажемо поштовање као бившем председнику, човеку коме оваква Србија сигурно није пуштала балоне када је умро. Човеку који је веома добро разумео своју трагичну судбину и трагичну судбину свога народа. Војислав Шешељ је отишао достојанствено, поздравивши се буквално са 100.000 људи у Београду, није ни ухапшен, ни приведен, није дозволио да се праве спектакли око његовог хапшења. Отишао је једноставно да победи Трибунал и обори веома климаву оптужницу против њега. Да победи то злочиначко удружење против Срба, против српских интереса. Остаје нам да пратимо његову витешку борбу, уколико нам се скорије не врати. Да схватимо неке поруке које нам одатле шаље. Те поруке су против глобализма, против америчке хегемоније, против новог светског поретка, давно конципираног у другачијој варијанти који сада реализују космичке паликуће, жарећи и палећи по свету. Шта се дешава са Ираком, где је биолошко оружје, где су атомске бомбе. Ирак је разорен. Ето, такву правду деле космичке паликуће. Војислав Шешељ је, пре одласка, на Тргу Републике, рекао да ниједан поштен и племенит Србин више не треба да

оде у Хаг, да положи своју главу пред Хашки трибунал, да је његова жртва коначна и довољна у том погледу. Жртвујући себе тако на олтар Српства, учинио је велику услугу и Србији и Слободану Милошевићу. Војиславу Шешељу, нашем хашком заточенику и борцу, желимо добро здравље, као и осталим српским заточеницима а њиховим породицама пожелимо да их сачекају у спокоју и миру и да им Бог да снаге да све то издрже, да их коначно дочекамо славодобитно. За њих овде има посла, чека их још доста посла који морају да обаве, јер Србија није слободна земља. Живео Војислав Шешељ, живела Велика Србија.

Водитељ: Драги пријатељи, др Војислав Шешељ у књизи каже: „Ветар таласа површину воде, али не мења њен ток. Наш ток је родољубље. Ми, поносни представници племените, правдољубиве Србије чувамо и поштујемо своју ђедовину. Свој крст и крсну славу, а само онај ко поштује своје може да поштује и поштује и туђе“. Топло препоручујем књигу да је у здрављу прочитате. Драги пријатељи, ја, Милка Росић, у име Српске радикалне странке захваљујем вам што сте вечерас овде и на здравље вам била ова вечерашња беседа.

СЛОБОДА ШЕШЕЉУ!